

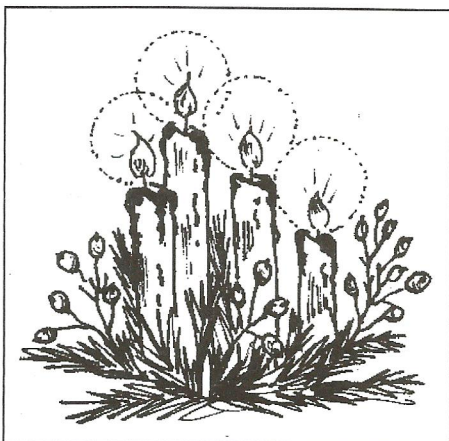
ADVENT 4. VASÁRNAPJA

Itt az ünnep az ajtó előtt!

Hogyan ünnepelsz? Kívül vagy belül?

Adventi csendben kérdezi az Úr:

Szíved igazán jöttömnek örül?

A legcsodálatosabb ajándék

Így az év utolsó napjaiban, az ünnepek közeledtével, amikor magasra szökik a karácsonyi láz, az emberek sem pénzt, sem időt nem sajnálnak az előkészületekre és az ajándékok megvásárlására. Mindenki igyekszik szeretteinek, barátainak a legjobbat, a legszebbet, a legillőbbet megvenni – hiszen karácsony a szeretet ünnepe! Valóban jó dolog, hogy a család együtt lehet a szépen feldíszített fenyőfa körül, gyönyörködhetnek az egymástól kapott ajándékokban, s ilyenkor az asztal is gazdagabban van megterítve. A kiterjedt rokonság is talán csak ekkor, az esztendő utolsó hetében tud összejönni, hogy együtt örüljenek (egyenek és igyanak). Karácsonykor a templomok és imaházak látogatottsága megnő, mert a színesebb liturgia és a gazdagabb program sokakat vonz. Ennyit jelent karácsony, semmi többet? Ha csak ennyit, akkor az ünnepek múltával elviselhetetlenné válna a hétköznapi robotja, szürkesége, magánya. Félő, hogy úgy járunk, mint a történetbeli házaspár, akinek kisbabája a keresztelőre érkező rokonok ágyra tornyozott télikabátjai alatt fulladt meg. Vigyázzunk, az Úr Jézus ki ne maradjon ünneplésünkben! Amikor a „Csendes éj” hangjai mellett átnyújtjuk egymásnak ajándékainkat, ne felejtszünk el megköszönni Azt, Aki gazdag tartalommal tölti meg a csillogó kereteket, s Aki áldott jelenlétével betölti szívünket, otthonunkat a vészterhes hétköznapiakban is. Mondjuk Pál apostol szavaival: "Hála legyen Istennek kimondhatatlan ajándékáért" – az Úr Jézus Krisztusért!

Kolozs Nagy János

Karácsonyi köszöntő

„.... Az egész népnek öröme leszen...” (Lk 2:10)

Szeretettel köszöntöm a Magyarországi Baptista Egyház minden gyülekezetét. A gyülekezetek tagjait, pásztorait, presbitereit, diakónusait; a hűséges igehirdetőket, evangélistákat, imaóra- és bibliakör-vezetőket, vasárnapi iskolai tanítókat, hitoktatókat, ifjúsági vezetőket, a női- és férfi-körök vezetőit. Gyermekeinket, leányainkat és fiainkat, akik még nem tagjai a gyülekezeteknek, de szeretik a mi Urunk Jézust és Hozzá igyekeznek. Köszöntöm azokat a barátainkat, családtagokat és látogatókat, akik jól érzik magukat a baptista gyülekezetekben.

– És természetesen köszöntöm mindazokat a magyar baptista szövetségeket és gyülekezeteket, amelyek határainkon kívül, a szomszéd országokban, a tengeren túl vagy bárhol a világon vannak. Mindazokat, akik hitünk szerint élnek, és szép ősi nyelvünkön dicsérik az Urat, mindazokat, akikhez eljut a BÉKEHÍRNÖK, minden kedves Olvasót.

*

Lukács evangéliuma – a maga univerzalitásával – nem győzi hangsúlyozni, hogy a Megváltó mindenkié. Az Úr Jézus nemzetsége Lukácsnál Ádámtól van visszavezetve, és nem csak Ábrahámtól, mint Máténál. A megszületett gyermek nem csak a zsidóké, hanem minden népé. A betlehemi mezőn, karácsony éjszakáján az angyal arról beszélt, hogy e gyermekben mindenki örömét leli. A Messiás nem személyválogató. A szegények, a lenézettek, az etnikai vagy vallási okok miatt diszkrimináltak, üldözöttek Megváltója is. A bűnösökért jött, nem az igazakért! A tágabb tanítványi körhöz a nők is hozzátartoztak. Értük is jött, és nem csak a magukat többre tartó férfiakért!

Jézus, a Megváltó mindenkié!

Azért imádkozom és dolgozom, hogy a mi közösségünkben se legyen személyválogatás. Ne legyen, ne lehessen diszkrimináció falu és város, nagy gyülekezet és szórvány-misszió, idős és fiatal, férfi meg nő, gazdag és szegény között. Jézus az egész nép öröme kíván lenni. Tegyük meg mindent ennek érdekében mindnyájan, akikre feladatot bízott.

A karácsonyi békének, örömnak ára van. Kevés meghallani az angyali szót a csillagos éjszakában, el is kell hinni. És el is kell indulni Betlehembe. És kevés elindulni, meg kell érkezni. De megérkezni is kevés. Le kell borulni, tisztességet téve a mi Urunk előtt... És kevés Betlehembe menni. Tanítványként követni kell az Urat a Golgotáig, fölfedezni a nyitott sírt, hinni, bízni ígéretében, hogy visszajön, és hallgatni az Igét megvilágosító Pártfogóra. Eközben pedig tenni a dolgunkat, amit ránk bízott, hogy amikor visszajön, abban a munkában találjon, amelybe beállított.

Így kívánok áldott, békés, boldog karácsonyt mindazoknak, akik szeretik az Urat, és várják az Ő eljövését.

Budapest, 1997. karácsonyán

Testvéri szeretettel:

Dr. Almási Mihály
a Magyarországi Baptista Egyház
elnöke

„Rövid időre kisebb tette Őt az angyaloknál”

A zsidókhoz írt levél 2:5-9

Amikor egy levelet kapunk, először a feladót nézzük. Itt hiába keressük, nem tudjuk, ki az. Azt azonban biztosan tudhatjuk, ha az egész levelet elolvassuk, áttanulmányozzuk, hogy *"egyedül és kizárólag Jézus Krisztus az ember menedéke, üdvössége, akiért a réginek minden rendjét el kell hagyni, de érdemes is elhagyni."* Nagyon szeretem a Zsidókhoz írt levelet. Egyik legmeggyőzőbb bizonyágtétel az Úr Jézus Messiás voltáról. Amennyire csodálom az író bölcsességét, az Ó- és Újszövetség Krisztus-képének kiemelését, annyira vagy még jobban csodálkozom, hogy a zsidók még ebből a hatalmas prédikációból, sőt a személyes bizonyágtevők életéből sem ismerték fel a várva-várt Messiást, Isten egyszülött Fiát!

"Úgy tűnik, hogy a levél címzettjeit az botránoztatta meg Jézusban, és az vezette őket az angyalok magasra értékeléséhez, hogy Jézus lealacsonyodott a szenvedésbe és a halálba. A szerző megvilágítja, hogy éppen ez a lealacsonyodás a feltétele annak a semmihez sem hasonlítható uralkodói méltóságnak, amelyben Jézus részesült." A zsidókból lett keresztyének közül némelyek teljesen elbizonytalanodtak, mivel az Ószövetségi Messiás-képből kihagyták vagy nem fogadták el a szenvedő szolga képét: *"Utált és az emberektől elhagyott fájdalom férfiát"* (Ézs 53).

A szerző mindjárt a levele eljén, – az első részben – hét ószövetségi ige segítségével bizonyítja a Fiú máséhoz nem hasonlítható méltóságát és az angyalok alacsonyabb rangját és feladatát. Ennek előrebocsátása után a szerző bátrabban hivatkozik az Írások azon részére, ahol valaki így tett bizonyágot az Emberfiáról: *"Rövid időre kisebb tette őt az angyaloknál."* Nem szabad ezen megütközni, ez Istentől nem kegyetlenség, hanem mérhetetlen nagy szeretet az ember megmentéséért, üdvözítéséért! Hálát kell adnunk, hogy Jézus vállalta ezt a lealacsonyítást, a megkorbácsolást, az arcuköpést, a keresztfeszítést...

Egyetlen angyalnak sem kellett ilyen szolgálatot, küldetést vállalnia. Jézus megkísértésekor, miután az ördög elhagyta Őt, jöttek az angyalok és szolgáltak neki. Elfogatásakor pedig úgy nyilatkozott, hogy tizenkét sereg angyalnál is többet kérhetne most az Atyától a védelmére, de nem tette! Erről önként lemondott, hogy beteljesedjenek az Írások (Mt 26:53-54).

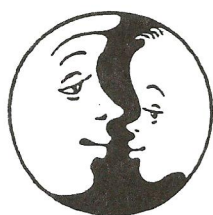
Így értjük meg a zoltáíró álmekodását: „Micsoda az ember, hogy gondolsz rá...” A bűn miatt mélyre süllyedt emberért ilyen mélyre kellett jönnie az Emberfiának. Ezért tette Őt kisebbé az angyaloknál az Atya.

Az Atya tette mindezt – és nem a főpapok, nem az írástudók, nem a rómaiak, és nem a Sátán és az ő angyalai! A világ összes hatalmának összefogása sem lett volna elég ahhoz, hogy Jézust így lealacsonyítsa! Jézus joggal mondhatta el: *"Nékem adatott minden hatalom mennyen és földön!"* Amikor az Atyaisten eltervezte a Sátán fölötti teljes és végleges győzelmet, e tervben benne volt egyszülött Fiának véráldozata. Benne volt nagycsüörtök, nagypéntek, sőt nagyszombat is. Ha a szenvedés súlyát nézzük, mérhetetlenül nagy, ha az idejét, akkor "rövid idő"! Nekünk rövid idő, hiszen három nap. Az Atyának hosszú idő, míg kivárja, hogy Fia elszenvdje a halált és azután dicsőséggel és tisztességgel megkoronázza a győztest.

Énekeljük mi is a Bárány énekét, Aki mindenkéért megízelt a halált. De nemcsak megízelt, hanem le is győzte azt. Ez Isten kegyelme! Ebből élünk. Erről teszünk bizonyágot. Nagyra értékeljük az angyalok szolgálatait is. Örömmel olvassuk, mily engedelmesek, figyelmesek és alkalmasok voltak egy-egy küldetés betöltésére, de nem az angyalok uralma alá rendelte az Úr az eljövendő világot!

Néha majdnem türelmelenül várjuk, és szeretnénk, ha jobban látható lenne Jézus uralma a világban, mert nagyon elhatalmasodott a gonosz. Ézsaiás próféta bizonyágtételéből tudjuk, hogy azért vár az Úr, hogy könyörüljön. Ne veszítsük el hát bizodalunkat, ha néha úgy tűnik, mintha a Sátánnak nagyobb lenne és egyre nagyobbodna a hatalma az egész világon. Sőt, arra kell gondolnunk, amit Jézus Krisztus még életében megmondott e földön: *"a világon nyomorúságtok lesz, de bízzatok, én meggyőztem e világot."* Erősödjünk meg abban a hitünkben, hogy Jézus Krisztust meglátja majd minden szem, még akik átszegezték is, és nemcsak nagyobbbnak látjuk majd az angyaloknál, hanem egyenlőnek az Atyával!

Papp József

Napsugár-hírek

Nagy öröm számunkra, hogy a Napsugár Gyermekmentő Alapítvány ebben az évben is végezhetette munkáját az Úr kegyelméből. Mivel semmiféle állami támogatást nem kapunk, működésünk teljes mértékben az Úr gondviselésétől és a Testvérek imádságos támogatásától függ. Ezúton is szeretnénk megköszönni az adományokat. Az adóigazolásokat a törvényes határidő lejártá előtt mindenhol megküldjük. Köszönjük, hogy az adó 1 %-át Testvéreink közül sokan hozzánk irányították. Az új adótörvény szerint ez továbbra is lehetséges. Az adó első 1 %-át alapítványoknak, a második 1 %-át pedig az egyháznak lehet átutaltatni. Kérjük azokat, akik fontosnak tartják munkánkat, hogy az első egy százalékat irányítsák hozzánk. Az adóhivatal által kiküldendő űrlapra csak ezt kell írni:

A kedvezményezett adószáma:

10200964-20216104-00000000

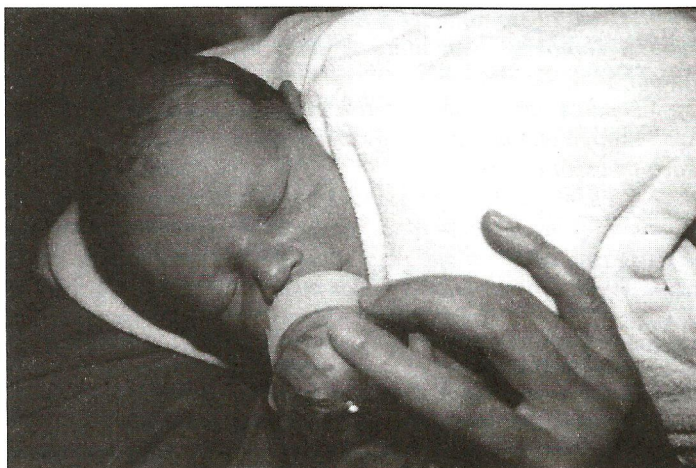
A kedvezményezett neve: Napsugár Gyermekmentő Alapítvány

Telefonszám: 06 (24) 368-108, vagy 06 (30) 418-846

Kérésre mindenkinek szívesen küldünk csekket, amit a lelkipásztoroktól is lehet kérni. Minden kedves támogatóknak áldott, békés karácsonyt és boldog új évet kívánok.

„A ti mennyei Atyátok nem akarja, hogy egy is elvesszen a kicsinyek közül.”

Testvéri szeretettel: Dr. Almási Mihály
a kuratórium elnöke

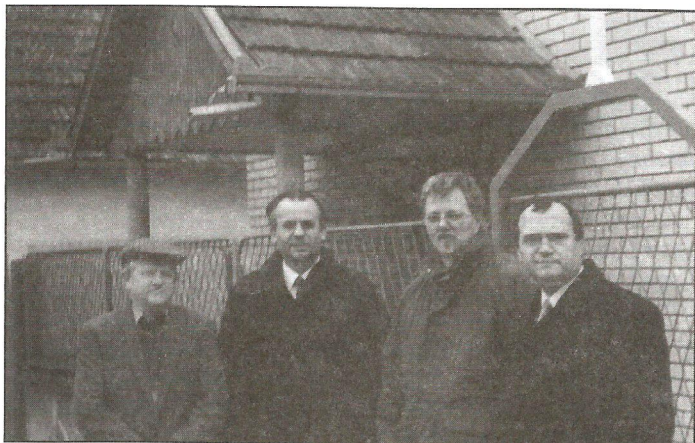

Ő életben maradt, és jó kezekben van
Egy „napsugár bébi” a sok közül!

Látogatóban a Délvidéken

Pacsér, Szabadka, Csantavér, Kishegyes, Újvidék, Beckserek, Muzslya, Pádé... Sorolhatnánk még a hallomásból ismert vagy kevésbé ismert délvidéki városokat, falvakat, településeket. Az ezeken a helyeken álló templomokat egykor Istent dicsőítő hívők népesítették be. Mára kihaltak, elnéptelenedtek.

Egyházunk elnöke, dr. Almási Mihály és Pátkai Béla missziótitkár november 14-15. között végigjárva a Délvidéket nem a gyülekezetek elnéptelenedésének okát kutatták, hanem a misszió újraindításának lehetőségét.

**A muzslyai felújított imaház előtt
Jaksa János, Németországból hazatelepült testvér,
a ki jelentős részt vállalt az imaház rendbehozatalában**

Tóth Gábor misszionárius testvér kiváló előkészítő és szervező munkájának köszönhetően a vezető testvérek délvidéki útjuk során számos kint élő és szolgáló lelkipásztorral, diakónussal, missziómunkással találkoztak. Köztük *Borbély Árpád* szabadkai, *Nagy Tibor* csantavéri lelkipásztorokkal, valamint *Pacséron Jaksa Géza* és *Jaksa János* diakónusokkal, *Varga Gáborral* és *Nyári Jánossal*, akik a gazdasági, társadalmi és lelki szükségletek ellenére végzik kitartóan és odaszántan a missziót. Az előkészítő munkában *Nyúl Zoltán* lelkipásztor, teológiai tanár, a misszió vezetője is jelentős részt vállalt. Az ő segítségével jutottak el a magyar vendégek az Újvidéki Baptista Teológiai Szemináriumba is, és folytattak megbeszélést *Zselimir Srnec* igazgatóval. Kinti testvéreink nagy örömmel használnának az oktatásban szerbre fordított magyar baptista teológiai munkákat. Ugyanitt lehetőségük nyílt a Tábita Szereztetszolgálat munkájával is megismerkedni.

Az elnök testvér kérdésemre elmondta, hogy a Misszióbizottság december 1-i ülésén úgy határozott, létrehoz egy külön belmissziós szekciót. Ezt a döntést sürgette egy önálló kül-

**Az elnök testvér és a missziótitkár mögött Nyúl Zoltán,
Borbély Árpád és Nagy Tibor lelkipásztorok**

missziós társaság munkába állításának igénye is, hiszen a rendszerváltás óta jelentősen megnövekedtek a határon túli magyarok támogatásának lehetőségei is.

A Vajdaságban, Bácskában, Bánátban az értelmetlen háború a gyülekezetek létszámát is megtizedelte, helyenként teljesen megszüntette azok működését.

Az élmények és tapasztalatok mellett Almási testvér elmondta, hogy „a szinte 100 százalékban magyar lakta falvakban a misszió újraindítása a mi feladatunk. Úgy remélem, hogy a külmissziós társaság a koordináló szerepen túl anyagi forrásokat is képes lesz találni a munka beindításához.”

Ezért vezetőink kéri a testvérek imádságos támogatását és köszönetet mondanak mindazoknak a gyülekezeteknek, akik bizottsági szervezés nélkül eddig is részt vettek ebben a szolgálatban. Valamint keresnek olyan missziói vagy teológiai szakos házaspárokat, akik készek lennének a határ magyarországi oldalán, Kárpátalján és a Délvidéken felújított lelkészlakásokba költözni.

A nyomasztó nehézségek és szükségletek mellett az elnök testvér örömről és áldásokról is beszámolt. „Nagy élmény volt részt venni egy háromórás bibliatanulmányozáson – egy újonnan alakult gyülekezetben, ahol elsősorban fiatal házaspárok voltak jelen, akik közül 14-en már tagok. Ők hétről hétre egy családi ház két egybenyitható szobájában gyűlnek össze úgy 15-20 barátközzel.”

A családfőnek eredetileg az volt a terve az összenyitható szobákkal, hogy biliárd és kártyaasztal nyújt majd „hasznos” időtöltést neki és baráti körének.

**Az Újvidéki Baptista Teológiai Szeminárium
könyvtártermében Pátkai Béla, Zselimir Srnec igazgató,
Nyúl Zoltán és Almási Mihály**

A jó Istennek azonban egészen más volt a terve. A családfő egyik hitre jutott barátja egy nap Bibliát ajándékozott neki. Azóta közösségi istentiszteleti hely lett a lakásnak ez a része. Ma már egy imaház építését fontolgatják.

Sajnos a délvidéki misszió vezetői csak másodállásban tudják végezni az Úr munkáját anyagi források híján. Nagy öröm és áldás lenne, ha legalább egyetlen autó rendelkezésükre állna. Ha valaki indítást érez, hogy akár már most bekapcsolódjon a külmissziós társaság munkájába, támogatását központi csekken „külmisszió” megjelöléssel juttathatja el a Szövetségi Iroda címére.

A látogatás során vezető testvéreinknek módjuk nyílt szokatlanul sok evangéliumi könyvet, Bibliát és karácsonyi édesseget átjuttatni a határon. A lelkipásztorok és gyülekezeti munkások örömet csak a gyerekek újjongása szárnyalta túl, amikor meglátták az édességet és szaloncukrot. Délvidéken kicsit hamarabb jött a Mikulás!

F. A.